

PAYER IMRE

Parancskiadás

PAYER IMRE (1961) Budapest

Nem megbeszélni, most nem ezért vagyunk,
Itt jegyzetelj csak, vésd az agyadba jól,
parancsodat kövesd, ne gondolj
semmi egyébire, a cél csak ennyi.

Nem képlet ez – csak mint ami működött
egykor, hatása volt, s a szabály ezért
lett vasszigorrá. Az, mi régen
gondolatok heve volt a létben.

Feszítve tartom két tenyerem, merev
alkarjaimmal, s így tagolok derék-
szögben kitarva összefüggést,
mondataim logikába zárva.

Vízszintesen ráng az asztal alatt a két
combom, parancsom így adom át neked.
az általánossal takarva
görcsölök, így buzogatva énem.

Dáridó déridő

Tágas teremben meleg fények úsztak.
Pirospozsgásan ragyogtak az arcok
Tölgyfa asztalon pecsenyék virultak
Ömlött a bor és a hevült kacaj.
Egyszerre sivárrá ürült a terem.

Ekkor érkeztem kezdeni.
Dáridó déridőt a sivár árnyakkal.
Élesebb élvezet, ha mint a dúsban.
Halvány-hártya alakok ha voltak,
Pengeélesen gyönyörködtek bennem.